

COLUMN DE MENING

Een omwenteling

Moya De Feyter

Donderdag 20 januari 2022 om 17.00 uur

Ik bracht de avond door in het gezelschap van een aantal nieuwe vrienden. We aten en dronken, we praatten, we lachten, en dat van een uur of zes tot middernacht. Daarna fietste ik buitengewoon tevreden naar huis. Het duurde een tijd voor ik besepte waarom ik zo ontzettend ontspannen, zo vreemd gelukkig was.

Al die tijd, die zes uur lang, had niemand van het gezelschap – niet uit verveling, niet uit gewoonte of verslaving – zijn gsm bovengehaald. Niet voor een berichtje, niet voor een nieuwsupdate. Waarschijnlijk was het toeval, maar geen enkel gesprek was gestokt omdat een chatconversatie meer aandacht trok dan de discussie in de kamer. Er waren geen ogen naar broekzakken gedwaald. Zes uur lang had er niets geflikkerd, getrild, geplingd of gebiept. Blijkbaar is een dergelijke avond zo zeldzaam dat ik de behoefte voel erover te berichten in de krant.

Ik leef nu bijna dertig jaar zonder smartphone, en dat was niet eens bedoeld als statement, niet als een strijd tegen monsterbedrijven, chemicaliën of kinderarbeid in kobaltmijnen, wat nochtans goede redenen zijn. Ik heb er gewoon nooit een gekocht, en dat altijd prima gevonden. Ik gebruik mijn kleine Nokia om te bellen of te sms'en met familie en vrienden. Heel af en toe speel ik Snake.

Vandaag liep ik langs een bushokje waarop iemand 'Remember who you were before social media' had geschreven. Het is een interessant gedachte-experiment: wie zou je zijn zonder je account? Wat als

politici er geen hadden? Journalisten? Schrijvers? Extremisten? Hoe zou de wereld eruitzien? Ik weet niet of het antwoord 'beter' is, zo eenvoudig is dat niet, maar soms maak ik me zorgen om de generatie voor wie die herinnering aan een analoog verleden en dus aan gesprekken die niet door smartphones onderbroken werden, eenvoudigweg niet bestaat, omdat ze vaak als foetus al met een online gemeenschap werd gedeeld.

Wat als die avond met mijn vrienden geen toeval was? Zou het een prettig neveneffect kunnen zijn van twee jaar virusrealiteit, gedwongen thuiswerk en overdadig digitaal contact? Is het zo eenvoudig als: we hebben zin om te praten zonder schermen? Wordt het makkelijker om niet naar je telefoon te grijpen, nu die naast vertier en verbinding ook verplichting, verantwoordelijkheid en verveling betekent? En zo ja, kan dit dan het begin van een omwenteling zijn? Zijn we op weg naar een tijd waarin we die schermen minder zullen gebruiken, gewoon omdat we er minder zin in hebben?

Het voelt in ieder geval goed, dat merkte ik gisteren, om te praten met mensen die niet aan iets anders denken. Dat je allemaal in dezelfde kamer bent, over hetzelfde onderwerp nadenkt, dat je misschien op een zeker moment iets zinnigs zegt, omdat je gehoord hebt wat de ander zei, echt gehoord, en dat een derde persoon dan op zijn beurt ook iets zinnigs zegt, want hij heeft jou weer gehoord, en dat iedereen zijn mening dan een beetje moet bijstellen.

Verschenen op donderdag 20 januari 2022

LEES MEER

22/01/2022 | DE MACHTWACHT

Waarom miljoenenuitgaven op Facebook wijzen op groot probleem

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220121_98054393)

22/01/2022 | GEZONDHEID

Je buik intrekken is niet gezond

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220121_98051574)

21/01/2022 | GEZONDHEID

Je buik intrekken is niet gezond

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220121_94794754)

21/01/2022 | SOCIALE MEDIA

Partijen gaven 4,7 miljoen uit aan Facebookreclame

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220120_98521622)

04/01/2022 | OPINIE AUTHENTICITEIT

Alles dient alleen nog als illustratie bij het ik

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220103_98023725)

Lees de volledige
krant

(https://markup.standaard.be/extra/static/checkapp/index.html?utm_campaign=digitalekrant&utm_source=standaard&utm_medium=brooklyn-artikels)